

prima instanță: I. Tutunaru
instanța de apel: N. Cernat, A. Gavrilița, A. Pahopol

dosarul nr. 2rac-40/14

DECIZIE

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul Svetlana Filincova
Judecătorii Galina Stratulat, Elena Covalenco,
 Iurie Diaconu, Iurie Bejenaru

examinînd recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată
„Metizalex” ,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Ștefsotra” împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Metizalex” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013, prin care
a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată
„Metizalex” și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 01
aprilie 2013,

c o n s t a ț ă

La 05 februarie 2013 SRL „Ștefsotra” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Metizalex” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform facturii fiscale BA nr.
0347368 din 24 martie 2006 a livrat către SRL „Metizalex” marfa în sumă de 1
033,20 lei, nefiind stabilit termenul achitării. Menționează reclamantul că în a doua
jumătate anului 2012 a solicitat telefonic pîrîtului să achite datoria, însă a fost
refuzată. Din această cauză, a înaintat o reclamație, recepționată de către SRL
„Metizalex” la data de 26 ianuarie 2013, cu acordarea unui termen de 10 zile pentru
achitarea datoriei, care a rămas fără răspuns.

Solicită reclamantul încasarea de la SRL „Metizalex” datoriei în sumă de
1033,20 lei, precum și cheltuielilor de judecată pentru plata taxei de stat în sumă de
270 lei și asistența juridică 3000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 01 aprilie 2013
acțiunea a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la SRL „Metizalex” în beneficiul

SRL „Ștefsotra” a datoriei în mărime de 1033,20 lei, precum și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 270 lei, plata pentru extrasul de la CÎS – 37 lei, precum și cheltuielile pentru asistență juridică – 2 500 lei, în total 3840, 20 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL „Metizalex” a depus cererea de apel, solicitând casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea hotărîrii noi privind respingerea acțiunii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către SRL „Metizalex” și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 15 noiembrie 2013 SRL „Metizalex” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că reclamantul SRL „Ștefsotra” la adresare cu acțiune în judecată a omis termenul de prescripție de 3 ani, depunînd-o peste 7 ani, iar la depunerea cererii nu a solicitat repunerea în termen.

La fel, invocă că la cererea sa în instanța de apel SRL „Ștefsotra” nu a prezentat instanței originalul facturii fiscale BA 0347368 din 24 martie 2006. La evidența contabilă la SRL „Metizalex” nu există datoria de 1033,20 lei, deoarece contabilitatea SRL „Metizalex” păstrează documentele contabile pînă la 5 ani, care apoi se nimicesc. În așa fel, nu se poate stabili datoria de 1033,20 lei față de SRL „Ștefsotra”.

De asemenea, se invocă că instanța de fond la încasarea cheltuielilor de asistență juridică nu a respectat prevederile art. 96 CPC și a încasat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 500 lei, de trei ori mai mare decît suma datoriei.

Intimatul SRL „Ștefsotra”, prin referință a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărîrii primei instanțe și deciziei instanței de apel.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Din materialele dosarului rezultă că SRL „Ștefsotra” a livrat către SRL „Metizalex” marfă conform facturii fiscale BA nr. 0347368 din 24 martie 2006 în sumă de 1033,20 lei.

La data de 05 februarie 2013 SRL „Ștefsotra” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Metizalex”, solicitînd încasarea forțată din contul ultimului a datoriei în sumă de 1033,20 lei.

Conform art. 267 Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani

Conform art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Conform art. 272 Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță și instanța de apel au admis acțiunea și au dispus încasarea datoriei de la SRL „Metizalex” în beneficiul SRL „Ștefsotra”.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că concluziile instanțelor judecătorești sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii și înscrisurile din dosar, instanțele au interpretat eronat prevederile legale aplicabile speței, deoarece intimatul SRL „Ștefsotra” nu a prezentat instanței probele concludente în vederea omiterii termenului de prescripție.

Materialele dosarului nu conțin careva acte care ar prevedea termenul de achitare. Prin urmare, curgerea termenului de prescripție începe din data întocmirii facturii fiscale 24 martie 2006.

Astfel, termenul de prescripție extinctivă de 3 ani, în interiorul căruia urma să fie intentată acțiunea în judecată, a expirat la data de 25 martie 2009, acțiunea fiind înaintată la 05 februarie 2013.

S-a stabilit că la depunerea cererii reclamantul nu a solicitat instanței repunerea în termenul de adresare cu acțiune.

Examinarea unei acțiuni depusă în afara termenului legal, constituie o încălcare a principiului legalității și securității raporturilor juridice și, respectiv, o soluție inadmisibilă în ordinea de drept.

Astfel, avînd în vedere cererea apelantului-prît SRL „Metizalex” exprimată în instanța de apel cu privire la aplicarea prescripției extinctive și avînd în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță s-au pronunțat asupra fondului, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acțiunea urmează a fi respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Aceasta impune necesitatea admiterii recursului, casării hotărîrii primei instanțe și deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii ca fiind depusă tardiv.

Nu pot fi reținute argumentele primei instanțe și instanței de apel, precum că termenul de adresare în judecată, conform art. 272 Cod civil, începe a curge la expirarea a 10 zile din momentul recepționării pretenției înaintate de reclamant - 26 ianuarie 2013. Instanța de recurs menționează că avizul de recepție anexat la materialele dosarului spre confirmarea datei recepționării pretenției este în copie-xerox, astfel încît nu este cu putință de apreciat autenticitatea lui. Iar din el nu rezultă că în adresa SRL „Metizalex” a fost expediată anume pretenția respectivă.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță și instanța de apel, însă normele de drept material au fost aplicate eronat și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa hotărîrea primei instanțe și decizia instanței de apel și de a emite o nouă hotărîre, prin care acțiunea de respins ca fiind depusă tardiv.

Totodată, Colegiu menționează că prin bonul de plată anexat la materialele dosarului se confirmă suma cheltuielilor de asistență juridică suportate de către SRL „Metizalex” la examinarea apelului în mărime de 500 lei (f.d. 36).

În conformitate cu art. 94 alin (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 al. (1, 1^a) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. (1^a) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că în condițiile în care acțiunea se respinge, iar în cadrul ședinței instanței de apel SRL „Metizalex” a fost reprezentat de către un avocat, respectiv SRL „Metizalex” i se compensează cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 500 lei.

În conformitate cu art.445 al.(1) lit. b), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Metizalex” .

Se casează hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chişinău din 01 aprilie 2013 şi decizia Curţii de Apel Chişinău din 24 septembrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ştefsotra” împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Metizalex” cu privire la încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată, şi se emite o hotărîre nouă prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată a cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ştefsotra” împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Metizalex” cu privire la încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată, ca depusă tardiv.

Se încasează din contul SRL „Ştefsotra” în beneficiul Societăţii cu Răspundere Limitată „Metizalex” cheltuieli pentru asistenţa juridică în sumă de 500 lei (cinci sute) lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Iurie Bejenaru